

Propietari de la indústria que porta el seu cognom, ens acompanya Andreu Puigfel Bach, juntament amb el seu apoderat i home de confiança, Àngel Güell. Aquesta indústria catalana, **"a cavall entre l'empresa petita i la mitjana"**, dedicada a la fabricació de materials de construcció, té una llarga història, que arrenca l'any 1962. Deixem que ens l'expliqui el propi Andreu.

L'embrí del que ara és Puigfel es va generar **"deu anys abans. El pare i els germans ens dedicàvem al transport amb camió. En aquell temps els materials de construcció es treballaven manualment, això és, amb pic i pala. Aquest va ser el mètode que nosaltres mateixos vam emprar, sense anar més lluny, per cavar els soterranis de la Sagrada Família. El que en el seu moment va requerir dos anys de feina actualment, gràcies a la maquinària existent, es podria enllestir en 15 dies."** Sens dubte l'evolució del negoci dels Puigfel ha estat marcada pels progressos en els sistemes de treball. **"L'any 1962 es constituïa la societat i adquiríem una bòbila a la Vall d'Hebron, una fàbrica on el meu pare havia començat com a operari."** A partir d'aquell moment el seu creixement va ser constant, mitjançant **"la compra de noves fàbriques, camions i maquinària, els moviments de terres i les explotacions de pedreres."**

Tot un grup que dona feina a 300 treballadors directes i més de 200 d'indirectes. Les xifres són el millor indicador perquè ens fem una idea de l'abast d'aquest grup: **"Tenim 4 fàbriques de ceràmica i 12 empreses del sector de la construcció."** Entre aquestes hi ha **"immobiliàries, constructores dedicades a les obres públiques, comercialitzadores de materials de construcció, pedreres i fins i tot un càmping."** Els Puigfel, doncs, estan implicats en gairebé tots els processos que precedeixen el lliurament de les claus d'una casa a l'usuari final. Com a **"explotadors de recursos naturals"**, han de fer front a la pressió de nous requeriments ecològics exercida per diferents grups, cosa que fan treballant colze a colze amb les administracions. Es lamenten que **"Catalunya sigui una de les comunitats autònomes amb més disposicions legals i administratives, que, dutes a la pràctica de forma estricta i amb una precipitació no sempre justificable, motiva que grups com el nostre tinguin dificultats per obtenir les matèries primeres necessàries."** Com a conseqüència, **"ens veiem obligats a cercar els materials fora del territori català, amb els costos que això representa tant per a nosaltres com per al client."**

Malgrat els entrebancs, aquesta gran família proveeix **"clients de tot Catalunya."** L'Andreu ens revela que al llarg de les dues darreres dècades la firma que regenta ha donat el salt per convertir-se en grup capdavanter del sector. Val a dir que el boom de què actualment es beneficia el món immobiliari ha suposat un trampolí més per a la projecció de Puigfel: **"Feia més de 10 anys que la construcció es trobava pràcticament paralitzada i ara hem remuntat."** Són bones notícies per a tots, no en va **"la construcció és l'ànima del país."** A l'hora d'analitzar les causes d'aquest renaixement del sector, l'Andreu cita en primer lloc el fet que **"ara tots dos cònjuges treballin"** i en segon lloc –i no per això menys important– **"la reducció dels interessos bancaris."**

Arribats a aquest punt de bonança econòmica, aquest empresari, home

previsor, no pot deixar de plantejar-se quin serà el futur de la firma: **"Aquesta és la qüestió que preocupa els propietaris de les empreses familiars com la meva quan s'acosta el moment que la tercera generació prengui el relleu."** La plantilla de Puigfel incorpora els seus fills i nebots, la qual cosa no és obstacle perquè **"sense deixar de banda les qüestions humanes, l'empresa es condueixi amb la màxima rectitud. Hem aconseguit convertir-nos en una firma familiar molt seriosa."** Un exemple ens ho il·lustra diàfanament: **"Encara que siguem família, tots truquem a la porta abans d'entrar al despatx d'un altre."**

En el cas dels Puigfel –i en el de molts altres negocis familiars– la tercera generació es diferencia de les antecessores pel fet d'haver dut a terme uns estudis superiors. No és el cas de l'Andreu, a qui no ha calgut passar per la universitat per ser capaç de portar les regnes de tot un gegant: **"El meu col·legi ha estat el carrer. De fet, vaig començar a treballar quan tenia 13 anys."** De tota manera, es mostra molt partidari que **"els meus col·laboradors rebin com més formació millor."** En el cas dels seus fills, la necessitat de coneixements teòrics encara resulta més imperiosa, si tenim en compte que **"les coses són molt diferents. Abans per esdevenir empresari només calia valor i bona salut; ara el sistema empresarial ha canviat radicalment. Els estudis són necessaris, ni que sigui per respondre als requeriments de l'Administració."** Àngel Güell és especialment conscient de les necessitats de l'empresariat davant la política **"en cert sentit intervencionista"** a la qual han de fer front els emprenedors catalans. A més a més, subratlla l'existència de **"qualitats innates"** entre la classe empresarial, que els avalen a l'hora **"d'assumir riscos i prendre decisions ràpides."** I és que, per a ell, **"de llicenciats n'hi ha molts, però d'empresaris pocs."**

El ram de la construcció, com qualsevol altre, tampoc no està exempt de canvis, sobretot pel que fa als materials: **"El ferro i el formigó han marcat les tendències durant molts anys. Tanmateix, fins ara no s'ha trobat cap matèria primera que garanteixi uns resultats com els que s'obtenen a partir de la terra cuita, utilitzada des de fa segles. La ceràmica està guanyant cada cop més protagonisme als immobles, la qual cosa ens fa preveure que el seu ús es prolongarà indefinidament."** Destaca el fet que **"tots els elements emprats en la construcció d'un habitatge se sotmeten a uns estrictes controls de qualitat. Avui s'edifica millor que fa 40 anys."**

Les normatives aparegudes al respecte no afecten únicament els constructors, sinó també els usuaris finals. Així, **"una llei promulgada recentment obliga el propietari del pis a respectar unes normes de manteniment."** L'altra cara de la moneda és el trasbals que suposa per a l'empresariat la contínua publicació d'aquestes normes per part de l'Administració: **"Fins no fa gaire les factories s'ubicaven allà on hi havia les terres, fins i tot dins de la ciutat."** Ara, però, sembla que hem passat a l'altre extrem, sense **"donar oportunitat als industrials de posar-se al dia. Ens cal temps i ajuda per fer aquesta evolució de manera natural."**

Una evolució que per a l'Andreu Puigfel té una sola **"meta: consolidar-nos com a grup amb futur dins el mercat."** Per arribar-hi té la sort de disposar del suport d'un equip **"fidel"**, l'equip de Puigfel, **"la base de la trajectòria de l'empresa."**

“Abans per ser empresari només calia valor i bona salut; ara el sistema empresarial ha canviat radicalment”

Andreu Puigfel - Cerdanyola del Vallès (Vallès Occidental)